بدون عنوان

شماره پرسش: ۴۲۳۳۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۵/۷/۸ ۱۵:۳۷:۳۲

متن پرسش

چرا در قرآن سوره ی نسا آیه ۳۴ آمده که اگر زنی خطا کرد ابتدا باید او را نصیحت کرد و بعد از او دوری کرد و بعد او را کتک زد؟ چرا اصلا باید راجع به این موضوع که زن کتک بخورد در قرآن صحبت شود و بعد بگویند او را آرام بزنید؟ و سوال دیگر اینکه آیا امام علی و پیامبر صیغه داشته اند؟ چرا؟ اگر قرار است که ایشان الگوی ازدواج ما باشند پس مگر نباید به یک نفر متعهد باشند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث در این مورد مفصل است و مراکزی که جهت جواب به شبهات تشکیل شده است به طور کامل به این موضوعات می‌پردازد. در مورد آن نوع تنبیه که در شرح آن آیات عرض شد روشن گردید این در وقتی است که زن با خروج بدون خبر از خانه و ارتباط با نامحرم، اعمالی انجام داده باشد که طبق قانون شرع باید توسط حاکم شرع و قاضی مربوطه حدّ بخورد و برای حفظ حریم خانه و حفظ آبروی زن، این حدّ را شوهر در خانه با ملایمت بیشتر اجرا کند که البته همچنانکه عرض شد بحث آن مفصل است و در مورد صیغه بحث در حفظ زنان بیوه و زنانی است که شوهران‌شان در جنگ شهید شده‌اند و به جهت کثرت زنان بیوه، وظیفهٔ مردان در آن موقعیت تاریخی آن است که آنان را جزو خانوادهٔ خود قرار دهند که البته در این شرایط و بخصوص در ایران، این فرهنگ، عرف نیست و نباید به آن بهانه به راحتی وارد چنین ارتباط هایی شد. موفق باشید